

ת"פ 68723/07/18 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד מיכאל וובניאנקו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 68723-07-18 מדינת ישראל נ' וובניאנקו

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד רון גינגולד

המאשימה

נגד

מיכאל וובניאנקו
באמצעות ב"כ עוה"ד ניר רוטנברג

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו עבירות של **שב"ר ונטישה** באותו מקום, לפי סעיף 413ג רישא לחוק העונשין התשל"ז - 1977, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל, **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1951, **נהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי תשל"ל - 1970 ונהיגה **תחת השפעת סמים משכרים או משקאות משכרים**, לפי תקנה 26 (2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 + תקנה 36 לתקנות.

בתאריך 2.3.18 בשעה 23:00 היה הנאשם **תחת השפעת אלכוהול** והוא נטל את רכב גיסו מחניית הבית **ללא רשות ונהג בו עד לתחנת הדלק הסמוכה**.

הנאשם **התנגש ברכב חונה**. לאחר מכן, נסע לאחור **והתנגש בו פעם נוספת**.

נמסר, כי הנאשם גרם לאותו רכב נזק בשווי של **13,304 ₪**.

לאחר מכן, הנאשם **ברח בנהיגה מן המקום** ובה בעת נסע בניגוד לתמרור "**אין כניסה**".

שוטר כרז לו לעצור את רכבו, אך הנאשם המשיך בנהיגתו עד ששב אל הבית.

הנאשם נטש את הרכב, כשהוא מונע ונכנס אל הבית.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה, פסיקה הנוהגת בתחום, הערכים המוגנים אחר העבירות, שאותן ביצע הנאשם, שהם מניעת הפגיעה ברכוש הזולת ומניעת הסיכון לעובדי הדרך, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בכתב-האישום נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל.

אפנה, בשינויים המחויבים, אל פסקי-הדין המנחים הבאים:

עפ"ג (מחוזי מרכז)(בראשות כב' השופטת דנה מרשק מרום) 59021-08-19 קקזנוב נגד מדינת ישראל (30.12.19):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה פוחזת של רכב, החזקת סמים, בכך שנהג ברכב, עבר בין נתיבים, שוטר ביקש ממנו לעצור, תחילה עצר, אחר כשהשוטר ניגש לעברו, ברח מהמקום בנסיעה מהירה, התפרץ לנתיב נסיעה, הסית כלי רכב בצורה מסוכנת, בבדיקה נמצא כי נהג תחת השפעת קנביס וקוקאין, צירף תיקי החזקת סמים נוספים- 11.58 גרם קנביס ו- 74 גרם קנביס וכן MDMA 0.2, צוין שהוא בעל עבר פלילי מכביד, נעדר אופק שיקומי, נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו מאסרים מותנים נוספים.

עפ"ג 5075-08-15 (מחוזי מרכז)(בראשות כב' הנשיא אברהם טל) סוויסה נגד מדינת ישראל (20.12.15):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיג, הכשלת שוטר, נהיגה פוחזת, בכך שנהג בטרקטורון בדרך מסכנת, בדרך פרועה, ביצע הרמות גלגלים, קטינה שהייתה עמו נפלה לכביש, המשיך בנהיגתו, פגע בניידת, נדון בגין תיק זה ל- 12 חודשים וכן הופעלו מאסרים מותנים נוספים, כאשר בית המשפט המחוזי הפעיל גם את העונש המותנה בן 18 החודשים מחצית בחופף ומחצית במצטבר.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע עבירות חמורות שבכוחן לסכן את שלום הציבור בכלל ואת עוברי הדרך בפרט.

נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ובלא רישיון נהיגה הינה מעשה חמור, בעל פוטנציאל מסכן ביותר.

זוהי תופעה עבריינית שמחייבת ענישה מחמירה המרתיעה את היחיד ואת הרבים.

בדרך נס לא אירע נזק לגוף.

לחבות הנאשם הרשעה בפלילית קודמת אחת מתאריך 3.4.16 (במ/1) בעבירות של הסגת גבול והתפרצות, שאותן עבר בשנים 2009, 2012, שבגינן נדון לענישה צופה פני עתיד והוא הועמד בצו מבחן.

לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים שלא יעבור עבירת רכוש (במ/2). עיינתי במילותיו האחרונות של הנאשם: "אני חייתי בעולם של סמים ופשע, לא ידעתי מה אני עושה, ושבחרתי ללכת לקהילה, אני רוצה לחיות חיים נורמאליים ולהתחיל לעבוד ולהסתדר בחיים" (עמוד 28).

כפי שנראה בהמשך, הצהרותיו של הנאשם ריקות מתוכן - לא מיניי ולא מקצתי.

לחובת הנאשם עבר תעבורתי הכולל שני רישומים בלבד (במ/4).

בתסקיר הראשון מתאריך 30.5.19 הובאו תולדות חייו של הנאשם: כל חייו הוא ניהל אורח חיים הישרדותי, חווה חוויות טראומטיות המשפיעות עליו עד היום, פיתח דפוסי חיים שוליים, התמכרותיים ומאחר והרושם שהתקבל היא שיש לנאשם כוונה לשינוי דרכיו, וכי הוא זקוק לטיפול בבעיית ההתמכרות שלו, התבקשה דחייה.

בתסקיר השני מתאריך 10.7.19 נמסר הנאשם שמר על קשר עם שירות המבחן, המשיך לעבוד באופן יציב, מסר כי נמנע משימוש בסמים או באלכוהול, ביטא מוטיבציה לשיקום, ההליך המשפטי היווה גורם מדרבן, התבקשה דחייה נוספת.

בתסקיר השלישי מתאריך 18.11.19 נמסר כי הנאשם הפסיק את המפגשים, לא הגיע לבדיקות השתן. הוא נימק זאת בכך שאינו מעוניין להיחשף בפני חברי הקבוצה, אך גם כשהוצע לו טיפול פרטני הוא דחה אותו. נמסר כי הוא ממשיך בעבודתו. הנאשם מסר כי הוא חזר לצרוך אלכוהול בסופי שבוע ובאירועים וכן משתמש בקנביס באופן מזדמן. ביטא התנגדות נחרצת לטיפול והתנגד למסור בדיקות שתן במסגרת שירות המבחן. לא התקבלה המלצה שיקומית.

בתאריך 17.12.19 ביקש ב"כ הנאשם: "נבקש דחייה של 3 חודשים. יש לנו טיפול פרטי שהתחיל בו"

במועד זה הזהרתי את הנאשם כדלקמן:

אפשרתי לנאשם להוכיח דרך שיקומית אחרת כפי טענתו.

התסקיר הרביעי מתאריך 28.6.20 מסר כי מחודש מרץ הנאשם עצור באיזוק אלקטרוני במסגרת תיק אחר. בתאריך 27.6.20 הוא מסר בדיקת שתן אשר העידה על ניקיון מסמים. שירות המבחן קיבל אינפורמציה מן הגורם הפרטי, שנטען כי מטפל בנאשם, אך נוכח מעצרו המחודש הפגישות הללו נקטעו.

בתאריך 2.8.20 הוצגה מסמך המלמד, כי הנאשם שב לעמוד בקשר עם הגורם הפרטי המטפל בו והתבקשה דחייה נוספת כדי למצות את ההליך הטיפולי.

למרות שתמונת המצב ביחס לנאשם לא הייתה מזהירה אפשרתי לנאשם הזדמנות נוספת כדי להוכיח מהלך שיקומי. ואולם, הזהרתי את הנאשם עם נוספת, כי אם ברצונו להציג תמונת מצב שיקומית יהא עליו לעשות כן במסגרת שירות המבחן, כדלקמן:

התסקיר החמישי מתאריך 29.10.20 מסר כי הנאשם חזר לטיפול במסגרת הגורם הפרטי, אשר מסר כי הנאשם מוסר בדיקות שתן המלמדות על ניקיון מסמים. הנאשם שב והצהיר כי אינו מעוניין במעורבות שירות המבחן, שכן הוא מטופל במסגרת אותו גורם פרטי.

במועד הדיון **3.11.20, נערך הטיעון לעונש** וב"כ הנאשם הגיש מסמכים מאת המכון הפרטי המטפל בנאשם, ממנו ניתן ללמוד כי הנאשם מצוי בקשר יום-יומיים עמו, נוטל תרופות, סיפר על אירוע אישי, פרטי (במ/1 - הפסקה הרביעית) ואותו גורם מסר המלצה שיקומית טיפולית לענישה.

מאחר והודעתי לנאשם, כי אם ברצונו להוכיח הליך שיקומי, הוא חייב להיות מלווה על-ידי שירות המבחן ולקבל את ברכתו המלצתו, נערך הטיעון לעונש.

כפי שכתבתי בהחלטתי מאותו יום, בית-המשפט נאלץ לדחות פעם נוספת את הדיון, משום שהתברר באופן אגבי, כי בינתיים הנאשם הורשע בגין התיק הנוסף והוא צפוי לקבל את גזר דינו - נתון שהמאשימה כלל לא הביאה לידיעת בית-המשפט במסגרת טיעוניה אלא רק בהשלמת הטיעונים בתאריך 21.3.21 (ראו: במ/1).

פרק הזמן נוצל לעדכון נוסף מאת שירות המבחן ולקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.

בתקופת הדחייה התברר, כי בתאריך 24.6.20 הורשע הנאשם בעקבות הודאתו בתיק נוסף (ת"פ 17192-02-20 שלום תל-אביב) בכתב-אישום מתוקן (במ/1), המלמד כי בתאריך 27.1.20 הוא תקף את המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית שהתנפץ על ראשו, איים עליו ושלף סכין ודקר את המתלונן.

תשומת הלב, כי אירוע זה מתרחש לאחר שהנאשם הורשע בתיק העומד בפניי, נשלח לתסקירים רבים של שירות המבחן במטרה להושיט לו יד שיקומית וכאשר הוא מציג בפניי פסאדה של הליך שיקומי באמצעות גורם פרטי.

זוהי סטירת לחי מצלצלת שאותה הנחית הנאשם על ההליך המשפטי המתנהל נגדו והוא בהחלט מלמד, כי ניצב בפניי אדם שלא שינה דרכיו אלא שהוא מאחז את עיניו של בית-המשפט תוך הצגת מצב שיקומי.

הלכה למעשה, שב הנאשם וביצע עבריינות קשה.

בתקופת הדחייה התקבל תסקיר נוסף, מתאריך 15.3.21, אחרון, ובו נמסר, כי החל מחודש נובמבר 2020 הנאשם ניתק את הקשר עם המטפל הפרטני עמו נהג להיפגש, הוא התקשה לקיים קשר עם שירות המבחן, התקשה לתת בו אמון, הוצג בפניו הצורך בטיפול פסיכולוגי והתאפשרה דחייה לשם כך, אך טרם השתלב בטיפול ממשי בתחום, הוא הופנה לשתי בדיקות שתן, אך ביצע רק אחת שנמצאה נקייה מסמים, ההמלצה היא לדחות את הדיון פעם נוספת כדי לאפשר לו להשתלב במרפאה לבריאות הנפש.

בנסיבות אלה, לא מצאתי להסכים לבקשת שירות המבחן לדחייה נוספת ואפנה בעניין זה לע"פ 9053/20 **ריקי כהן נגד מדינת ישראל** (17.3.21): "מלכתחילה לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי להסתפק בתסקיר החלקי ולהימנע מעיכוב נוסף בהליכים לצורך השלמתו...יש לבית המשפט שיקול דעת רחב ביחס להיקף התסקיר שיתקבל ומשך הזמן שיינתן לשם כך".

בעת השלמת הטיעון לעונש, בתאריך 21.3.21 השלים ב"כ הנאשם את טיעונו, מסר מכתב סליחה מאת בכל הרכב (במ/2).

נראה כי למרות חלוף הזמן, וההזדמנויות הרבות שניתנו לו לא השכיל הנאשם להציג תמונה שיקומית ממשית והוא מדשדש בדרכיו בעניין זה במקום לקפוץ על עגלת השיקום ולהחיש את פעמיו.

התקבלה חוות דעת חיובית מאת הממונה על עבודות השירות, אך מכל מקום, איני סבור כי נאשם זה מתאים לענישה בעלת אופי שיקומי כעבודות שירות.

שקלתי את הנסיבות לקולה, כפי שפורטו בידי ב"כ הנאשם: העדר פגיעה פיזית לאדם, ההודאה, החיסכון בזמן ציבורי, גילו הצעיר, נסיבות חייו הקשות, גיסו סלח לו על המעשה (במ/2), עובד לפרנסתו ועוד.

ד. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן ששת החודשים מת"פ 9432-02-11 שלום תל-אביב (במ/2) במצטבר לעונש המאסר בפועל דלעיל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל. לשם כך, יתייצב הנאשם בתאריך 2.5.21 בשעה 09:00 בבית הסוהר הדירים כשהוא מצויד בעותק מגזר דין זה ובתעודת זהות.

ד. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע.

ה. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית-המשפט.

ו. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 חודשים, לתקופה בת 3 שנים, שלא יעבור בתקופה זו עבירה בה הורשע.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, א' אייר תשפ"א, 13 אפריל 2021, במעמד הצדדים.